

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gavdendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1664

Prooemivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

P A R S II.

*Respondetur dubiis quæ Diuina Prouidentia
solent opponi.*

TRACTATUS VI.

Vniuersa propter semetipsum operatus est Do-
minus ; impium quoque ad diem malum.
Prou. 16.

*Optimè à Deo permitti peccata in hoc mundo, demon-
stratur: ac propterea neminem iis turbari debere.*

P R O O E M I V M.

Actenus Diuinæ Sapientiæ inscrutabiles abyffos
contemplati sumus ; non eâ quidem fiduciâ
quod speraremus illam mente posse complecti,
fed vt ingentem opinionem quâ tantopere in-
digemus, de magnâ Dei Mente concipientes,
eius tandem Prouidentia acquiescamus. Iam
verò cùm id etiam viderimus, infinitam illam neces-
sariam planè fuisse huic orbi rectè dirigendo, duo imprimis sta-
tui ; primò, nihil prorsus casu accidere ; deinde, capaces non
esse nos qui de rerum euentibus iudicemus ; ac proinde id so-
lùm nobis relinqui, vt rectè & quidem optimè omnia contingere
statuamus. Hoc verò cùm iam animo fixum omnino sit,
certè, vt ante me dixisse memini, plurimæ posthâc rationes oc-
current, quibus vt Epictetus aiebat, facilè *in omnibus Deum apud*
homines defendam, detergamque querimonias omnes, quibus non
rectè de Diuinâ Prouidentia sentientes, fucum faciunt, verita-
tique

apud Ar-
rian. l. 1.
c. 16.

rique tenebras conantur aspergere. Ac imprimis illud quasi capitale occurrit, Dei Prouidentia si regerentur cuncta, certè non permittenda scelera, quibus & Dei gloria multum detrahatur, & mundus concutitur vniuersus. Hæc petra scandali, iis quibus statutum est ruere, seseque præcipitare. Verùm occurrere eis placet: Diuinitatisque acturus causam, ostendam imprimis, vltimum finem quem Deus in omnibus suis spectat actionibus, esse suam Gloriam, seu Diuinitatis suæ manifestationem. Vnde secundum liquidò elucescet: nimirum optimâ ratione ductum, scelera quantumuis grauiâ permississe, nullâque in re, Prouidentia suâ mirabilem artem præclarius ostendisse, quàm cum per ipsa scelera, gloria suæ, imò & hominum commodis, maximâ adiicit incrementa.

§. I.

Inculcatur iterum, omnia à Deo bene fieri, nosque capaces non esse, qui de rerum euentibus iudicemus, aut quidquam statuamus.

- I. **M**Aneat igitur illud fixum ratumque fundamentum, cui totam mentis nostræ, cogitationum, iudiciorumque machinam, tranquilla vt sit, incumbere necesse est: *Primò* quidem, nihil prorsus in totâ naturæ rerumque serie agi, quod non Deo destinante & dirigente agatur. Idque non temerè & prout casus fert, sed post infinita studia, omnibusque rectè expensis & perperis eum statuisse, quidquid mihi aliisque obuenit: eaque eò quò obueniunt tempore, eò locò, per eas ipsas personas accidere, mihi naturæque longè fuisse conducibilius. Quod quidem idcirco speciatim dico, quòd videam, cum rem ipsam quæ nobis accidit incusare non audemus, ne Diuinæ videamur refragari voluntati, tum verò modum circumstantiasque arrodere. Sicque conquerimur passim, petimusque; an tum omnino necessaria esset pluuia cum iter adornabamus? an tum omnino ægrotandum, cum religionis opera agitabamus animo? an tum morte dissoluendum matrimonium, cum res domesticæ prosperè incipiebant fluere? an tum vitæ fila incidenda filio, postquam plurimâ

*Omnia
quæ eue-
niunt, bene
euenire, &
bono mo-
do, iudicā-
dum est.*